

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 961

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
231. — Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe	2-3	privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	8
1.133. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe	3	★	
232. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate	4-7	234. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2017 pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice	9
1.134. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate	7	1.136. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2017 pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice	9
233. — Lege privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 14/2015 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	8	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
1.135. — Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 14/2015 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014		Decizia nr. 563 din 19 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală	10-11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		387. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea procedurii privind schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților	12-15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 12 martie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește lucrările de intervenție pentru creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe construite după proiecte elaborate până la 31 decembrie 2005, precum și etapele necesare realizării lucrărilor, modul de finanțare a acestora și obligațiile și răspunderile autorităților administrației publice și asociațiilor de proprietari.

.....
(9) Blocurile de locuințe pentru care au fost aprobate fonduri nerambursabile ale Uniunii Europene nu pot fi incluse în programul național multianual privind creșterea performanței energetice la blocurile de locuințe.”

2. La articolul 11, partea introductivă a alineatului (1) și alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător și locuințelor realizate după proiecte elaborate până la 31 decembrie 2005, cu destinația de:

.....
(6) Prin excepție de la prevederile art. 13 alin. (1) lit. b), finanțarea executării lucrărilor de intervenție la locuințele sociale și celelalte unități locative prevăzute la alin. (1) lit. a) se asigură din fonduri aprobate anual cu această destinație în bugetele locale și/sau din alte surse legal constituite.

(7) Sumele prevăzute la alin. (6) majorează cota de contribuție a autorității administrației publice locale prevăzută la art. 13 alin. (2).”

3. La articolul 2, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) *program local multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe* — documentul fundamentat și elaborat de autoritățile administrației publice locale ale municipiilor, orașelor, comunelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, pe baza contractelor de mandat încheiate cu asociațiile de proprietari, aprobat prin hotărâre a consiliului local, întocmit în vederea fundamentării alocațiilor de la bugetul local și de la bugetul de stat, denumit în continuare *program local*;

c) *program național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe* — documentul elaborat de Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene și aprobat prin ordin al ministrului, în baza programelor locale transmise de coordonatorii locali și în limita fondurilor alocate anual cu această destinație de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, denumit în continuare *program național*.”

4. La articolul 4 alineatul (1), după litera b¹) se introduce o nouă literă, litera b²), cu următorul cuprins:

„b²) repararea/înlocuirea, după caz, a mecanismelor de acționare electrică a ascensoarelor de persoane, în baza unui raport tehnic de specialitate.”

5. La articolul 4 alineatul (4), după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) repararea/înlocuirea componentelor mecanice, a cabinei/ușilor de acces, a sistemului de tracțiune, cutiilor de comandă, trolurilor, după caz, astfel cum sunt prevăzute în raportul tehnic de specialitate.”

6. La articolul 11, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) lit. a), în ceea ce privește expertiza tehnică, astfel cum este detaliată la alin. (2), blocurile de locuințe la care expertiza tehnică a fost realizată anterior includerii acestora în programele locale.”

7. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Finanțarea executării lucrărilor de intervenție prevăzute la art. 4 se asigură astfel:

a) 60% din alocații de la bugetul de stat, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene;

b) 40% din fonduri aprobate anual cu această destinație în bugetele locale și/sau din alte surse legal constituite, precum și din fondul de reparații al asociațiilor de proprietari și/sau din alte surse legal constituite.

(2) Cota de contribuție proprie a autorităților administrației publice locale se stabilește pe baza unor criterii socio-economice, în limita unei cote de maximum 30% din valoarea executării lucrărilor de intervenție prevăzute la art. 4, și se aprobă prin hotărâre a consiliilor locale, respectiv ale consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, după caz.

(3) Cota de contribuție a asociației de proprietari nu poate fi mai mică de 10% din valoarea executării lucrărilor de intervenție prevăzute la art. 4 și se asigură de către aceasta pe durata executării lucrărilor de intervenție, în baza situațiilor de lucrări.”

8. La articolul 13¹, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cota de contribuție proprie a autorităților administrației publice locale se stabilește pe baza documentelor procedurale specifice implementării programelor operaționale și se aprobă prin hotărâre a consiliilor locale, respectiv ale consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, după caz.

(3) Autoritatea publică locală aduce la cunoștința asociației de proprietari posibilitatea finanțării activităților/lucrărilor în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2), criteriile de acces la acest program de finanțare, precum și cota de contribuție ce revine asociației de proprietari, astfel cum acestea sunt prevăzute în documentele procedurale specifice implementării programelor operaționale.”

9. La articolul 14, alineatele (1) și (3) și partea introductivă a alineatului (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 13 alin. (3), autoritățile administrației publice locale pot asigura, la cererea de finanțare depusă de către asociațiile de proprietari, în baza hotărârii consiliului local, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, după caz, și în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație, finanțarea cheltuielilor aferente

executării lucrărilor de intervenție corespunzătoare cotei de contribuție ce revine proprietarilor/asociației de proprietari, cu recuperarea sumelor în condițiile alin. (3) și (5)—(10).

(3) Sumele avansate de către autoritățile administrației publice locale pentru asigurarea cotei de contribuție proprie a proprietarilor/asociațiilor de proprietari, menționată la alin. (1), se recuperează din fondul de reparații constituit în acest sens, în condițiile art. 13 alin. (3). În cazul în care aceste sume nu au fost integral recuperate din fondul de reparații până la recepția la terminarea lucrărilor, recuperarea sumelor rămase se realizează prin taxa de reabilitare termică, stabilită prin hotărâre a consiliilor locale, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, după caz.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (3), sumele avansate de autoritățile administrației publice locale pentru asigurarea cotei de contribuție proprie a asociațiilor de proprietari, prevăzute la art. 13 alin. (3), sunt considerate cheltuieli de natură socială și nu se recuperează de la următoarele categorii de proprietari, persoane fizice.”

10. La articolul 14, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Prevederile alin. (8) se aplică în mod corespunzător și programelor finanțate din fondurile structurale și de coeziune ale Uniunii Europene în condițiile stabilite prin documentele procedurale specifice implementării programelor operaționale.”

11. La articolul 14, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Sumele destinate finanțării cheltuielilor menționate la alin. (8) majorează cota de contribuție care revine bugetului local, prevăzută la art. 13 alin. (3), în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în bugetele locale.”

12. La articolul 22 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) asigură finanțarea executării lucrărilor, în cota prevăzută la art. 13 alin. (1) lit. a), precum și finanțarea activităților/lucrărilor

prevăzute la art. 13¹ alin. (1) în cota prevăzută la art. 13¹ alin. (1) lit. a), în limita fondurilor alocate anual cu această destinație în bugetul propriu;”.

Art. II. — În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, coordonatorii locali finalizează identificarea, inventarierea și estimarea nivelului de performanță energetică, conform metodologiei de calcul în vigoare, a blocurilor de locuințe, precum și a locuințelor unifamiliale aflate în proprietatea persoanelor fizice care vor face obiectul lucrărilor de intervenție pentru reabilitarea termică.

Art. III. — Prevederile prezentei legi se aplică și programelor administrațiilor publice locale pentru finanțarea din bugetele locale, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație, în cadrul unor scheme de finanțare, fără ca, în acest scop, să se aloce fonduri de la bugetul de stat și/sau fonduri comunitare structurale ori de coeziune, a lucrărilor de intervenție pentru creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe și/sau a clădirilor rezidențiale, locuințelor unifamiliale, inclusiv locuințelor sociale, clădiri pentru care anterior adoptării prezentei legi au fost inițiate ori finalizate măsurile de creștere a performanței energetice prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare. Lucrările de intervenție pentru creșterea performanței energetice a clădirilor rezidențiale blocuri de locuințe și/sau locuințe unifamiliale, inclusiv locuințelor sociale care se execută conform prevederilor prezentului articol, se fundamentează într-un raport tehnic de specialitate.

Art. IV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 12 martie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

București, 29 noiembrie 2017.

Nr. 231.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 noiembrie 2017.

Nr. 1.133.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 5 mai 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 1 se introduc două noi articole, articolele 11 și 12, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Prezenta lege reglementează condițiile de funcționare, precum și procedura de înregistrare a persoanelor juridice care își desfășoară activitatea pe teritoriul României ca agenți de plasare a forței de muncă în străinătate.

(2) Serviciile specializate de plasare a forței de muncă realizate pe teritoriul României de către un agent de plasare a forței de muncă în străinătate constau în informarea, consilierea și medierea cetățenilor români în vederea angajării acestora în străinătate.

(3) Serviciile prevăzute la alin. (2) sunt furnizate de către agenții de plasare a forței de muncă înființați pe teritoriul României sau de către alți furnizori de servicii de plasare a forței de muncă stabiliți pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât România, sau al Spațiului Economic European, înregistrați în condițiile prevăzute de prezenta lege ori, după caz, supuși procedurii de notificare.

Art. 12. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *plasare a forței de muncă* — activitate prin care se realizează următoarele:

1. identificarea locurilor de muncă oferite de angajatori, persoane juridice sau persoane fizice din străinătate;

2. constituirea unei bănci de date privind solicitanții de locuri de muncă și ofertele de locuri de muncă în străinătate;

3. publicarea locurilor de muncă și a condițiilor de ocupare a acestora;

4. preselecția sau, după caz, selecția candidaților, corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile și interesele acestora, testarea aptitudinilor, întocmirea și gestionarea dosarului de personal și a documentației necesare;

5. întreprinderea demersurilor pentru angajarea persoanelor selectate pe locurile de muncă oferite;

6. punerea în legătură cu angajatori străini a persoanelor care au domiciliul în România și care se află în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii unui raport de muncă;

b) *agent de plasare a forței de muncă* — persoana juridică constituită în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv filialele societăților comerciale străine, înființate în România potrivit art. 42 și 44 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările

și completările ulterioare, care are ca activitate principală «Activități ale agenților de plasare a forței de muncă» cod CAEN — 7810, denumită în continuare *agent de plasare*;

c) *mediere* — activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorului străin cu persoana care are domiciliul în România și se află în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii unui raport de muncă, finalizată prin încheierea unui contract individual de muncă;

d) *interpunere* — intervenția unui terț ca mijlocitor între agentul de plasare și angajatorul străin sau persoana mediată, în vederea facilitării activității de mediere;

e) *furnizor de servicii de plasare a forței de muncă* — persoana juridică stabilită pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât România, sau al Spațiului Economic European, care are dreptul legal de a presta servicii de plasare a forței de muncă în baza legislației statului de stabilire, fiind supus, după caz, unei proceduri de acreditare, autorizare ori înregistrare pentru prestarea de astfel de servicii;

f) *alte categorii de intermediari* — orice altă persoană fizică sau juridică;

g) *persoana mediată* — persoana aflată în căutarea unui loc de muncă, cu domiciliul în România și care beneficiază, în vederea angajării, de activitatea de mediere conform prevederilor prezentei legi.”

2. Articolul 2 se abrogă.

3. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La negocierea acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute la alin. (1), partea română va urmări respectarea principiului egalității de tratament și a reglementărilor aplicabile în ceea ce privește nivelul salariului minim, durata timpului de lucru și de odihnă, condiții generale de muncă, sănătate și securitate în muncă, asigurarea pentru accidente de muncă sau boli profesionale.”

4. La articolul 3, alineatul (3) se abrogă.

5. La articolul 4, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) respectarea, pe durata angajării, a drepturilor prevăzute de legislația statului de primire, de acordurile, înțelegerile și convențiile bilaterale și multilaterale la care România și statul de primire sunt parte, precum și a clauzelor contractului individual de muncă;

.....
c) soluționarea eventualelor litigii, având ca obiect respectarea drepturilor cetățenilor români, potrivit legislației statului de primire.”

6. Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Activitatea agenților de plasare a forței de muncă în străinătate”

7. Articolul 5 se abrogă.

8. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Agenții de plasare desfășoară activități de mediere a cetățenilor români, cu domiciliul în România, care solicită să lucreze pe baza ofertelor ferme de locuri de muncă transmise din străinătate de către persoane juridice sau fizice, în calitate de angajatori.

(2) Interpunerea altor categorii de intermediari între agentul de plasare, persoana mediată și angajatorul străin este interzisă.”

9. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Agenții de plasare desfășoară pe teritoriul României activitatea de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate dacă îndeplinesc, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) s-au înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

b) au încheiat cu persoane juridice sau fizice, stabilite într-un alt stat decât România, care au calitate de angajator conform legislației statului respectiv, contracte care conțin oferte ferme de locuri de muncă;

c) dispun de spațiul și dotările necesare pentru buna desfășurare a activității;

d) au încadrat în muncă personal calificat în domeniul resurselor umane care face dovada experienței în recrutare de personal;

e) nu au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, prevăzută de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, incompatibilă cu activitatea pe care urmează să o desfășoare;

f) nu se află în faliment;

g) nu se află în dizolvare.

(2) Furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă pot desfășura activitatea de plasare pe teritoriul României dacă au notificat inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială urmează să desfășoare activitățile specifice în condițiile art. 82 alin. (1)—(3).

(3) După înregistrarea la inspectoratul teritorial de muncă conform alin. (1) lit. a), agenții de plasare au obligația de a organiza o bază de date care să conțină:

a) ofertele ferme de locuri de muncă din străinătate, cu toate specificațiile acestora, atât în limba statului de destinație sau într-o altă limbă de circulație internațională, cât și în limba română;

b) informații referitoare la condițiile de ocupare a locurilor de muncă;

c) datele de identificare ale solicitanților locurilor de muncă, precum și datele referitoare la calificările și aptitudinile acestora.

(4) Pentru medierea cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, agenții de plasare încheie cu solicitanții locurilor de muncă contracte de mediere în formă scrisă, al căror conținut este stabilit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(5) Agenții de plasare efectuează în mod gratuit activități de mediere a cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, fără perceperea de la aceștia de comisioane, tarife sau taxe.”

10. După articolul 8 se introduc două noi articole, articolele 81 și 82, cu următorul cuprins:

„Art. 81. — (1) În vederea înregistrării la inspectoratele teritoriale de muncă, agenții de plasare trebuie să prezinte următoarele documente:

a) certificatul constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului, din care să rezulte că au ca activitate principală «Activități ale agenților de plasare a forței de muncă» cod CAEN — 7810;

b) dovada înregistrării la Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal ca operator de date cu caracter personal, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare;

c) alte documente, stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Agenții de plasare care se supun procedurii de înregistrare, potrivit prezentei legi, au obligația de a notifica înființarea de filiale, sucursale ori alte sedii secundare, anterior începerii prestării de activități în cadrul acestora, atât inspectoratului teritorial de muncă unde sunt înregistrați, cât și inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială funcționează respectivele sedii secundare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii, de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, a documentului prin care se atestă înființarea acestora.

Art. 82. — (1) În vederea prestării, cu caracter permanent în România, a serviciilor prevăzute la art. 11 alin. (2), furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a notifica inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială au stabilit un sediu permanent în România, potrivit legii, anterior începerii prestării acestor servicii, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) În vederea prestării transfrontaliere, cu caracter temporar sau ocazional în România, a serviciilor prevăzute la art. 11 alin. (2), furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a notifica inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială intenționează să își desfășoare activitatea pe teritoriul României, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă prevăzuți la alin. (1) au obligația de a notifica înființarea pe teritoriul României de filiale, sucursale ori alte sedii secundare, ale căror activități intră în sfera de aplicare a prezentei legi, inspectoratelor teritoriale de muncă în a căror rază teritorială funcționează respectivele filiale, sucursale ori sedii, anterior începerii prestării activității în cadrul acestora, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

11. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Ofertele ferme din contractele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b) vor cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) datele de identificare ale angajatorului străin;

b) durata ofertei ferme;

c) numărul locurilor de muncă din străinătate conținute de ofertele ferme;

- d) funcția, meseria sau ocupația;
- e) durata angajării, condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare;
- f) durata timpului de muncă și de repaus;
- g) tariful orar și/sau salariul lunar, moneda în care se efectuează plata, modalitățile de plată și datele de plată a salariului;
- h) sporuri, ore suplimentare și alte drepturi salariale;
- i) cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale;
- j) durata, modul de acordare și drepturile bănești aferente concediului de odihnă;
- k) condițiile de muncă și de climă, măsurile de sănătate și securitate în muncă;
- l) asigurarea medicală și de viață a angajaților români, în aceleași condiții cu cetățenii din țara de destinație;
- m) acordarea de despăgubiri în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;
- n) condițiile de cazare sau, după caz, de închiriere a unei locuințe și de asigurare a hranei;
- o) condițiile de transport și de repatriere a salariaților români, inclusiv în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;
- p) obiceiurile locului și orice alte aspecte specifice de natură a pune în pericol viața, libertatea sau siguranța salariaților români;
- q) taxele, impozitele și contribuțiile care grevează asupra veniturilor angajaților cetățeni români, asigurându-se, după caz, evitarea dublei impunerii sau a dublei percepții de contribuții de asigurări sociale;

r) datele de contact ale ambasadelor/misiunilor diplomatice ale României în statul de destinație.

(2) Agenții de plasare au obligația de a asigura includerea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. a), d)—r) în contractul de mediere și în contractul individual de muncă sau, după caz, în documentul echivalent acestuia pentru statele prevăzute la art. 10 alin. (2), încheiat între angajatorul străin și salariatul cetățean român, cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia urmează să fie angajat.”

12. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Pentru statele în care contractele individuale de muncă se încheie, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv, în formă scrisă, agenții de plasare au obligația de a asigura încheierea acestora de către părți atât în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul, cât și în limba română, înainte de plecarea salariatului din România.

(2) Pentru statele în care forma de angajare nu se realizează prin încheierea unui contract de muncă, agenții de plasare au obligația de a asigura comunicarea, către salariatul cetățean român, înainte de plecarea acestuia din România, a documentului echivalent contractului de muncă potrivit legislației statului de destinație, atât în limba română cât și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul.

(3) Agenții de plasare vor păstra la sediul social sau, după caz, la sediile secundare, câte o copie, în limba română și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul, a contractului individual de muncă, semnat de părți conform alin. (1) sau după caz, un exemplar al documentului prevăzut la alin. (2), pe care au obligația de a le pune la dispoziția inspectorilor de muncă, cu ocazia controlului.”

13. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Agenții de plasare au obligația de a transmite, trimestrial, inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, până la sfârșitul lunii următoare trimestrului încheiat, situația privind contractele de mediere încheiate și persoanele angajate în străinătate, conform modelului stabilit prin normele de aplicare a prezentei legi.

(2) Inspekția Muncii centralizează situațiile prevăzute la alin. (1) și le pune la dispoziția Ministerului Afacerilor Externe în vederea facilitării acordării de asistență și protecție consulară în beneficiul persoanelor mediate și angajate în străinătate.

(3) Situațiile prevăzute la alin. (1) sunt administrate cu respectarea regimului juridic specific datelor cu caracter personal.

(4) Inspekția Muncii pune la dispoziția Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, la cerere, situația privind persoanele mediate și angajate în străinătate.”

14. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Cetățenii români care lucrează în străinătate și sunt încadrați pe locurile de muncă prevăzute în contractele care conțin oferte ferme de locuri de muncă, reglementate la art. 8 alin. (1) lit. b), beneficiază în țară, în condițiile legii, de prestațiile acordate de sistemul asigurărilor sociale de sănătate, sistemul asigurărilor pentru șomaj sau de sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, dacă, în temeiul contractelor individuale de asigurare încheiate cu instituțiile competente din România plătesc contribuțiile corespunzătoare stabilite pe baza declarațiilor privind veniturile lunare realizate în străinătate sau în condițiile prevederilor acordurilor bilaterale în domeniul securității sociale încheiate de România cu alte state.”

15. După articolul 11 se introduc trei noi articole, articolele 11¹ —11³, cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. — În cazurile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României sunt sesizate de către cetățenii români angajați în străinătate cu privire la încălcarea legislației aplicabile în materie de dreptul muncii și a clauzelor contractului individual de muncă, acestea transmit sesizările respective autorităților locale competente ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea angajatorul.

Art. 11². — În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) și art. 10, agenții de plasare sunt obligați să suporte costurile aferente repatrierii cetățenilor români în cauză, în baza documentelor justificative.

Art. 11³. — În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români care, după semnarea contractului de mediere, nu își respectă obligațiile ce decurg din acestea, lucrătorii sunt obligați să achite contravaloarea cheltuielilor efectuate de agentul de plasare, în baza documentelor justificative, fără ca această sumă să depășească 200 euro/lucrător.”

16. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Controlul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8—10¹ și al activității desfășurate de agenții de plasare a forței de muncă se realizează de inspectorii de muncă.”

17. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

- a) exercitarea de către agenții de plasare a forței de muncă a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 6 și art. 8 alin. (1), (2), (4) și (5), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

b) exercitarea de către agenții de plasare a forței de muncă a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 9, cu amendă de la 7.000 lei la 10.000 lei;

c) organizarea unei baze de date cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (3) de către agenții de plasare, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) încălcarea dispozițiilor art. 8², cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

e) încălcarea dispozițiilor art. 10, cu amendă de la 7.000 lei la 10.000 lei;

f) exercitarea activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate de către alte persoane juridice sau de către persoane fizice, în afara agenților de plasare, cu amendă de la 25.000 lei la 40.000 lei;

g) netransmiterea situației trimestriale, în condițiile prevăzute la art. 10¹ alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se fac de către inspectorii de muncă.”

Art. II. — (1) Agenții de plasare a forței de muncă sau furnizorii de servicii prevăzuți la art. 1¹ alin. (3) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, care, la data intrării în vigoare a acesteia, sunt înregistrați la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază își au sediul, au obligația de a se înregistra în termen de 60 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile stabilite potrivit acesteia.

(2) Inspekția Muncii verifică îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1).

Art. III. — În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma „agentul de ocupare a forței de muncă” se înlocuiește cu sintagma „agentul de plasare a forței de muncă”, în sensul Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege.

Art. IV. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 13, care se aplică de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (2).

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii și Justiției Sociale, în baza propunerilor Inspekției Muncii și ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, va supune Guvernului, spre aprobare, modificarea în mod corespunzător a Hotărârii Guvernului nr. 384/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 29 noiembrie 2017.

Nr. 232.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care
lucrează în străinătate**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 noiembrie 2017.

Nr. 1.134.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 14/2015
pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri
publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul
cheltuielilor publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 14 din 8 iulie 2015 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1 poz. 3 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 8 iulie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 233.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
Guvernului nr. 14/2015 pentru completarea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea
personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și
alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 14/2015 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.135.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2017
pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Legii
nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 6 din 27 iulie 2017 pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, adoptată în temeiul art. 1 pct. XII din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 28 iulie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 234.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 6/2017 pentru prorogarea termenului de intrare
în vigoare a Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței
persoanelor fizice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2017 pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.136.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 563**

din 19 septembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Felicia-Livia Sprîncenatu Pfouts în Dosarul nr. 6.406/303/2014 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 83D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul este la al doilea termen de judecată, primul termen fiind fixat pentru data de 22 iunie 2017, când, potrivit dispozițiilor art. 153 alin. (2) din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus refacerea procedurii de citare cu autoarea excepției. De asemenea, magistratul-asistent învederează faptul că, în urma refacerii procedurii de citare, dovada citării s-a întors cu mențiunea că citația nu a putut fi înmănată. Se arată că, în aceste condiții, autoarea excepției a fost citată la sediul Curții Constituționale și pe site-ul acesteia. Mai referă asupra faptului că, ulterior, autoarea excepției a depus o cerere de acordare a unui nou termen de judecată, în vederea pregătirii apărării, prin care arată că, într-adevăr, și-a schimbat adresa la care locuiește în Statele Unite ale Americii și nu a înștiințat instanțele din România despre această schimbare, dar că serviciul poștal din Statele Unite ale Americii ar fi trebuit să îi trimită întreaga corespondență la noua adresă, motiv pentru care consideră că procedura de citare nu este legal îndeplinită. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de acordare a unui nou termen, întrucât dosarul a mai avut un termen pe data de 22 iunie 2017, iar de atunci s-au făcut suficiente demersuri pentru a se lua legătura cu autoarea excepției. Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen, reținând că autoarea excepției de neconstituționalitate a beneficiat de suficient de mult timp pentru a lua cunoștință de faptul că este citată în prezentul dosar și pentru a-și pregăti apărarea.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale ce are ca obiect dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 201/CP din 11 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.406/303/2014, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Felicia-Livia Sprîncenatu Pfouts într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate de autoarea excepției împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și prevederilor art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv, art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitor la dublul grad de jurisdicție în materie penală, întrucât nu prevăd o cale de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțe în materia plângerilor împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată. Se face trimitere la Hotărârea din 26 aprilie 2007, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Dumitru Popescu împotriva României*, precum și la Decizia Curții Constituționale nr. 146 din 14 iulie 2000.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textul criticat asigură garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil prevăzute la art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție și, prin urmare, nu contravine dreptului la un recurs efectiv, și că nu există dispoziții constituționale și convenționale care să oblige la asigurarea tuturor căilor de atac în toate categoriile de cauze. Se susține că, în prezenta cauză, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitoare la dublul grad de jurisdicție în materie penală, întrucât, prin procedura reglementată prin textul criticat, nu este soluționată cauza penală sub aspectul stabilirii vinovăției inculpatului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la soluția și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate analizată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că își menține punctele de vedere care au fost reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 599 din 21 octombrie 2014, nr. 58 din 24 februarie 2015 și nr. 139 din 12 martie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de autoarea excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și prevederilor art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv, art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitor la dublul grad de jurisdicție în materie penală.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, fiind pronunțate, în acest sens, numeroase decizii, dintre care, cu titlu de exemplu, sunt reținute Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, Decizia nr. 384 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 15 iulie 2016, Decizia nr. 453 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 11 noiembrie 2016, Decizia nr. 755 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2017, și Decizia nr. 789 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 21 februarie 2017, prin care

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Felicia-Livia Sprîncenatu Pfouts în Dosarul nr. 6.406/303/2014 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

excepția de neconstituționalitate invocată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

15. Prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, paragrafele 25—26, Curtea a reținut că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „*numai prin lege*”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile.

16. S-a reținut, de asemenea, că prevederile art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în cauză, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, dar și că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

17. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea procedurii privind schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților

În baza Referatului de aprobare nr. 289.900/2017 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în temeiul prevederilor art. III alin. (1) din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, și al art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă procedura privind schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 326/2001 privind abilitarea oficiilor de studii

pedologice și agrochimice județene și a direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, respectiv a municipiului București, să îndeplinească atribuțiile prevăzute la art. 74—103 din Legea nr. 18/1991, republicată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 16 octombrie 2001.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 387.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind aprobarea schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților

Art. 1. — Prezenta procedură reglementează modul de aprobare și conținutul documentației necesare obținerii aprobării schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților, prevăzute la art. 77 și art. 78 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*.

Art. 2. — (1) Prezenta procedură nu se aplică pentru schimbarea categoriei de folosință în alte categorii de folosință a pajiștilor, înregistrate ca atare la data de 1 ianuarie 2007, așa cum este prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. (h) din Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului.

(2) Pentru terenurile ocupate de pajiști permanente care, prin degradare sau poluare, și-au pierdut total ori parțial capacitatea de producție, terenuri pe care se vor executa lucrări de ameliorare și amenajare, potrivit reglementărilor legale în vigoare, precum și pentru terenurile care sunt exceptate sau pentru care nu se aplică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și

completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014, cu modificările și completările ulterioare, aprobarea schimbării categoriei de folosință se face în conformitate cu prezenta procedură.

Art. 3. — În sensul prezentei proceduri, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritatea publică centrală* — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — prin direcția de specialitate;

b) *beneficiar* — persoană fizică sau juridică ce deține terenul în baza actului de proprietate sau a altui act de deținere a terenului valabil încheiat;

c) *decizia de aprobare a schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole* — actul administrativ emis de autoritatea publică centrală sau structurile subordonate acesteia, prin care se aprobă schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților;

d) *structuri subordonate* — direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București, aflate în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

e) *zile* — zilele calendaristice, cu excepția cazurilor în care se prevede expres că sunt zile lucrătoare. La calculul unui termen pe zile nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește; când ultima zi a unui termen pe zile cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

Art. 4. — Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților se aprobă după cum urmează:

a) prin decizia directorului direcției de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru suprafețele de teren de peste 1 ha. Modelul deciziei privind aprobarea schimbării categoriei de folosință este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta procedură;

b) prin decizia directorului direcției pentru agricultură județeană, pentru suprafețele de teren de până la 1 ha inclusiv. Modelul deciziei privind aprobarea schimbării categoriei de folosință este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta procedură.

Art. 5. — (1) Aprobarea schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilan se emite în baza unei documentații care cuprinde:

a) cererea beneficiarului, adresată structurii subordonate în raza căreia se află situat terenul, însoțită de CI/BI în copie, după caz;

b) certificat de înregistrare și certificat constatator de la registrul comerțului sau actul în baza căruia își desfășoară activitatea, în copie, în cazul beneficiarului persoană juridică;

c) în caz de reprezentare, procura notarială, respectiv delegația, hotărârea adunării generale a asociațiilor, decizia asociatului unic, decizia reprezentantului formei asociative, după caz, în original, precum și o copie a BI/CI al/a împuternicitului persoană fizică sau o copie a pașaportului pentru împuternicitul persoană fizică cu domiciliul în străinătate;

d) copia actului de proprietate sau a altui act de deținere a terenului, valabil încheiat, însoțit de acordul proprietarului, după caz;

e) memoriul justificativ pentru schimbarea categoriei de folosință, întocmit de proprietar/beneficiar;

f) extrasul de carte funciară pentru informare eliberat cu maximum 30 de zile înainte de data depunerii documentației;

g) extrasul din planul cadastral, cu evidențierea tarlalelor și a parcelelor propuse pentru schimbarea categoriei de folosință, vizat de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară;

h) studiul pedologic și agrochimic din care să reiasă încadrarea terenului în clase de calitate, precum și pretabilitatea terenurilor pentru altă categorie de folosință, întocmită de oficiul de studii pedologice și agrochimice sau de persoanele fizice/juridice cu obiect de activitate specific, atestate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

i) copia cererii de plantare/replantare a viței-de-vie și de înscriere în Registrul plantațiilor viticole, avizată de către structura subordonată, sau copia autorizației de plantare ori defrișare pentru livezi emisă de către structura subordonată, după caz;

j) adeverința emisă de primărie, din care să rezulte faptul că suprafața totală de pajiște a fost înregistrată ca atare în registrul agricol la data de 1 ianuarie 2007 sau adeverința emisă de primărie din care să rezulte dacă există suprafețe de teren ocupat cu pajiște permanentă în excedent pe raza de competență a acesteia, după caz;

k) adeverința din care să rezulte aprobarea fondurilor europene necesare realizării obiectivelor de investiție care pot fi amplasate pe pajiști permanente și care necesită schimbarea categoriei de folosință, emisă de către instituția prin care se derulează fondurile europene.

(2) Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor arabile prevăzute la art. 77 lit. d) din lege în categoria de folosință pajiști permanente se realizează prin însămânțarea acestora cu respectarea dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 86/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Beneficiarul, în vederea obținerii aprobării privind schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilan, depune documentația prevăzută la art. 5 la structura subordonată de la nivelul județului în care se află situat terenul ce face obiectul cererii.

(2) În situația în care cererea are ca obiect schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole cu suprafața de peste 1 ha, directorul structurii subordonate va dispune transmiterea documentației la autoritatea publică centrală.

(3) Autoritatea publică centrală sau structura subordonată, după verificarea documentației, poate emite:

a) decizia de aprobare a schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților, în termen de 30 de zile lucrătoare de la înregistrarea documentației;

b) nota de completare a documentației în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea documentației.

(4) Decizia de aprobare a schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților/nota de completare a documentației emisă de către autoritatea publică centrală se transmite la structura subordonată, pentru a fi comunicată beneficiarului.

(5) În cazul solicitării unor completări la documentație, termenul de emiteră a deciziei de aprobare a schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților curge de la depunerea documentației complete. În cazul nedepunerii de către beneficiar a documentelor solicitate în termen de 30 de zile de la data comunicării solicitării de completare, se emite o adresă de răspuns prin care se comunică beneficiarului respingerea cererii.

Art. 7. — Documentațiile pentru schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole se întocmesc în două exemplare; un exemplar al documentației se reține în arhiva autorității publice centrale sau a structurii subordonate, după caz.

Art. 8. — Decizia de aprobare a schimbării categoriei de folosință a terenurilor agricole se înregistrează la primăria din raza unității administrativ-teritoriale unde se află terenul și la biroul de cadastru și publicitate imobiliară competent, în termenele și condițiile prevăzute de art. 78 alin. (7) și (8) din lege.

Art. 9. — Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor cu suprafața de până la 1 ha, având categoria de folosință arabil, deținute în proprietate de către persoane fizice se realizează pe bază de declarație, cu respectarea dispozițiilor art. 78 alin. (5) și (6) din lege.

Art. 10. — (1) Situația actualizată a aprobărilor de schimbare a categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilan, emise de către structurile subordonate, se va transmite autorității publice centrale în primele 10 zile ale fiecărei luni, în format electronic.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin direcția de specialitate din cadrul acestuia, va întocmi situația centralizată a aprobărilor de schimbare a categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilan.

(3) Direcția de specialitate cu atribuții în domeniul fondului funciar din cadrul autorității publice centrale furnizează date și informații cu privire la suprafețele agricole pentru care a fost aprobată schimbarea categoriei de folosință către direcția de specialitate cu atribuții în implementarea și gestionarea Programului Național de Dezvoltare Rurală din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 11. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

— Model —

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

DECIZIA Nr.
din

În temeiul dispozițiilor art. 77 și art. 78 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 387/2017 pentru aprobarea procedurii privind schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților,

având în vedere Cererea proprietarului/beneficiarului nr.din, înregistrată la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu nr. din,

în baza următoarelor documente:

1. memoriul justificativ pentru schimbarea categoriei de folosință;

2. Studiul pedologic și agrochimic nr. din, întocmit de oficiul de studii pedologice și agrochimice al județului sau de persoana fizică/juridică cu obiect de activitate specific, atestat de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Atestatul nr. din

3. copia cererii de plantare/replantare a viței-de-vie și de înscriere în Registrul plantațiilor viticole nr. din, avizată de Direcția pentru Agricultură Județeană, sau copia Autorizației de plantare sau defrișare pentru livezi nr. din, emisă de către Direcția pentru Agricultură Județeană, după caz;

4. Adeverința nr. din, emisă de primăria localității, județul

5. Adeverința nr. din, emisă de către (Se scrie instituția prin care se derulează fondurile europene necesare realizării obiectivelor de investiție.).

În scopul realizării obiectivului de investiții de către beneficiar, pe terenul situat în, județul, în suprafață de, înscris în Cartea funciară nr., tarla nr., parcela nr., număr cadastral

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin direcția de specialitate, emite

DECIZIA

de aprobare a schimbării categoriei de folosință a terenului cu suprafața de mp, categoria de folosință, în categoria de folosință, clasa de calitate, situat în extravilanul localității, județul, înscris în CF nr., tarla nr., parcela nr., număr cadastral

Beneficiarul are obligația de a respecta prevederile art. 78 alin. (7) și (8) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților.

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu va fi ținut răspunzător pentru investiția în cauză dacă, în conformitate cu legile fondului funciar, suprafețele aferente investitorilor vor face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite sau al altor litigii.

Prezenta decizie se poate contesta în condițiile și în termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Recomandări:

.....
.....

Director,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

L.S.

— Model —

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI**DECIZIA** Nr.
din

În temeiul dispozițiilor art. 77 și art. 78 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 387/2017 pentru aprobarea procedurii privind schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților, având în vedere Cererea beneficiarului nr. din, înregistrată la Direcția pentru Agricultură a Județului cu nr. din,

în baza următoarelor documente:

1. memoriul justificativ pentru schimbarea categoriei de folosință;

2. Studiul pedologic și agrochimic nr. din, întocmit de oficiul de studii pedologice și agrochimice al județului sau de persoana fizică/juridică cu obiect de activitate specific, atestat de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Atestatul nr. din

3. copia cererii de plantare/replantare a viței-de-vie și de înscriere în Registrul plantațiilor viticole nr. din, avizată de Direcția pentru Agricultură Județeană sau copia Autorizației de plantare sau defrișare pentru livezi nr. din, emisă de către Direcția pentru Agricultură Județeană, după caz;

4. Adeverința nr. din, emisă de primăria localității, județul

5. Adeverința nr. din, emisă de către (Se scrie instituția prin care se derulează fondurile europene necesare realizării obiectivelor de investiție.).

În scopul realizării obiectivului de investiții de către beneficiar, pe terenul situat în, județul, în suprafață de, înscris în Cartea funciară nr., tarla nr., parcela nr., număr cadastral

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Direcția pentru Agricultură a Județului, emite

DECIZIA

de aprobare a schimbării categoriei de folosință a terenului cu suprafața de mp, categoria de folosință, în categoria de folosință, clasa de calitate, situat în extravilanul localității, județul, înscris în CF nr., tarla nr., parcela nr., număr cadastral

Beneficiarul are obligația de a respecta prevederile art. 78 alin. (7) și (8) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole situate în extravilanul localităților.

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu va fi ținut răspunzător pentru investiția în cauză dacă, în conformitate cu legile fondului funciar, suprafețele aferente investitorilor vor face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite sau al altor litigii.

Prezenta decizie se poate contesta în condițiile și în termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Recomandări:

.....
.....
.....
.....*Directorul executiv,*.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)
L.S.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

